

ת"ד 3965/08/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד סרחאן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 3965-08-16 מדינת ישראל נ' סרחאן
בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות עו"ד מלי בנזינו
נגד
מוחמד סרחאן באמצעות עו"ד ג'ברין ג'בר
המאשימה
הנאשם

הכרעת דין

1. האם הנאשם פנה שמאלה בצומת, מבלי שהבחין ברוכב אופנוע שמתקרב לצומת, בנתיב הנגדי מולו, ומבלי שנתן זכות קדימה לרוכב האופנוע, תוך שחסם את נתיבו, וגרם בכך לתאונת דרכים בה נחבל רוכב האופנוע חבלות של ממש.

זו השאלה שעומדת במוקד הכרעת הדין שלפני.

החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחדות לו בכתב האישום.

2. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של התנהגות הגורמת נזק, אי מתן זכות קדימה לרכב ממול, כשהנתיב חסום, נהיגה רשלנית, וחבלה של ממש.

3. על פי כתב האישום, ביום 24.2.16, סמוך לשעה 18:10, נהג הנאשם ברכבו הפרטי, מסוג "טויוטה", מ.ר. 8431266, בכביש 805, מכיוון מערב למזרח, והגיע לצומת שעב.

הכביש בו נסע הנאשם הוא דו סטרי, נתיב אחד לנסיעה ישר, בכל כיוון. בכיוון נסיעתו נתיב לפניה שמאלה וממול לכיוון נסיעתו נתיב לפניה ימינה, אי תנועה מצויר וקו הפרדה רצוף, מפריד בין שני הכיוונים. במקום קיימת תאורת כביש תקינה. אותה עת, בכיוון הנגדי, לכיוון נסיעת הנאשם, נסע אופנוע, מסוג "הונדה", מ.ר. 3762778, נהוג בידי עיאשי אברהמים (להלן - רוכב האופנוע). הנאשם נהג ברשלנות, בכך שבהגיעו לצומת פנה שמאלה, שלא בבטחה, מבלי להבחין באופנוע שהתקרב לצומת, לא נתן זכות קדימה לרוכב האופנוע, וגרם להתנגשות בין שני כלי הרכב. מעוצמת ההתנגשות האופנוע נזרק ימינה, עלה על המדרכה, התנגש במעקה הבטיחות, נזרק חזרה לכביש, נגרר על האספלט

ונעצר על דופן ימין. כתוצאה מהתאונה נחבלו 4 אנשים. רוכב האופנוע נחבל חבלה של ממש. בין היתר נפצע קשה ברגל שמאל, הונשם והורדם בחדר הולם, פציעה מאג'ורית של רגל שמאל, של מצב כמעט קטיעה מלאה, בגובה אמצע השוק, שבר פתוח של הפמור, עם ריסוק ניכר של המפרק הדיסטלי, וכן DEGLOVING של העור בירך, הן פרוקסימלית לפצע קרע ענק, חצי צירקולרי מרוטש ביותר התופס קידמת הירך וחסר עצם משמעותי של העצם. שבר מרוסק של הפמור וכן של הפמור הדסטלי, בנוסף שבר ללא תזוזה של טיביה דסטלית מימין, שבר GT של פימור ימין, שבר של הומירוס מימין, ללא תזוזה. הוחלט על קטיעת הרגל והועבר לניתוח השלמת קטיעה מתחת לברך. שבר קובע במקבע חיצוני. אושפז בבית חולים רמב"ם עד יום 25.4.16, והופנה לבית חולים "לוינסטין", לשיקום, לאחר קטיעה טראומטית טיביה משמאל ואושפז עד יום 8.6.16.

כלי הרכב המעורבים בתאונה ניזוקו.

העובדות שאין עליהן מחלוקת

4. אין מחלוקת שהתאונה ארעה בצומת שעב, ורוכב האופנוע נחבל כתוצאה ממנה חבלות של ממש.

טיעוני הצדדים

5. המאשימה גורסת שהתאונה ארעה כתוצאה מנהיגתו הרשלנית של הנאשם. הנאשם, נטען, ביצע פניה שמאלה בצומת, מבלי לוודא שהדבר אינו גורם להפרעה וסיכון לתנועה, לא נתן זכות קדימה לרוכב אופנוע שהגיע בנתיב הנגדי מולו, והתנגש בו. כתוצאה מההתנגשות נזרק האופנוע ימינה לכיוון המדרכה ולעבר מעקה הבטיחות, עד שלבסוף נעצר בכביש, על דופן ימין. רוכב האופנוע נחבל חבלות של ממש. התביעה מבססת את גרסתה בעיקרה על מסקנות דוח הבוחן, שמסתמך על הממצאים שנמצאו בזירה.

מנגד, ביקשה ההגנה לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, לאחר שלשיטתה התביעה לא הצליחה להוכיח את אחריות הנאשם לתאונה. לגרסתה, בעת שהמתין הנאשם, לפני קו העצירה, בצומת שעב, שמיועד לפניה שמאלה, הגיע בנתיב הנגדי מולו רוכב האופנוע, שנסע במהירות גבוהה מאוד, סטה לעבר רכב הנאשם והתנגש בו. כתוצאה מההתנגשות השתחררה רגלו של הנאשם מבלם הרכב, והרכב המשיך בתנועה לעבר הצומת, עד למיקומו הסופי. התאונה התרחשה, לטענתה, עקב נהיגתו הרשלנית של רוכב האופנוע. קו ההגנה מבוסס על עדות הנאשם ושני הנוסעים שהיו עמו ברכב.

הראיות

6. מטעם המאשימה העידו:

- הבוחן משה סנדרוסי (להלן - הבוחן).

- השוטר אופיר ברקוביץ', חוקר תאונות דרכים (להלן - השוטר ברקוביץ').

- רוכב האופנוע.

מטעם המאשימה הוגשו המוצגים הבאים:

- ת/1 - הודעת הנאשם, מיום 1.3.16.
- ת/2 - דוח בוחן.
- ת/3 - לוח תצלומים מיום 24.2.16.
- ת/4 - תרשים.
- ת/5 - תצלום אויר.
- ת/6 - דוח נזקים.
- ת/7 - סקיצה.
- ת/8 - דוח פעולה בוחן.
- ת/9 - מזכר השוטר משה סנדרוסי, מיום 7.6.16, שעה 8:50.
- ת/10 - מזכר השוטר סנדרוסי, מיום 7.6.16, שעה 9:48.
- ת/11 - דיסק תמונות ווידאו מהזירה ובדיקת נראות.
- ת/11 - הודעת עיאשי אברהים.
- ת/12 - סיכום ביקור רפואי, בית חולים לוינשטיין.
- ת/13 - החלטת ועדה רפואית, מיום 13.8.18.
- ת/14 - דוח פעולה של הבוחן ישראל כהנים, מיום 24.2.16.
- ת/15 - דוח פעולה של השוטר סאלח שואח.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

כן הוגשו המוצגים הבאים:

- נ/1 - סקיצה.
- נ/2 - הודעת חסן סרחאן, מיום 1.3.16.
- נ/3 - הודעת אחמד סרחאן, מיום 2.3.16.

דין והכרעה

7. לאחר שהאזנתי לטיעוני ב"כ הצדדים, שמעתי את העדים לפני ועיינתי בחומר הראיות, מצאתי שהוכח לפני, מעבר לכל ספק סביר, שהנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, מהנימוקים שלהלן.

האם רכב הנאשם פנה שמאלה בצומת, וחסם את דרכו של רוכב האופנוע?

8. גרסת המאשימה, שרכב הנאשם פנה שמאלה בצומת, מבלי שווידא שהדבר אינו גורם לסיכון לתנועה, חסם את דרכו של רוכב האופנוע, ובכך גרם להתנגשות, מתבססת על דוח הבוחן ועל עדותו.

הבוחן תיאר את התרחשות התאונה כך: **רכב הנאשם נסע מכיוון מערב למזרח, פנה שמאלה בצומת שעב, וחסם דרכו של אופנוע שהגיע מולו, והתנגש בו. האופנוע נזרק ימינה מקו נסיעתו, עלה על המדרכה, התנגש במעקה הבטיחות וחזר שמאלה לכביש, נגרר על האספלט, על דופן ימני ונעצר.**

צוין שבעת הגעת הבוחן למקום התאונה רכב הנאשם עמד על שטח ההפרדה המצויר, לכיוון שעב, והוזז ממקומו הסופי לפני הגעת המשטרה, והאופנוע נמצא במקומו הסופי (ת/1 סעיף 14 -מסקנות).

הבוחן ציין שמסקנותיו מתבססות על הממצאים שנמצאו בזירה. הממצאים, צוין, סותרים את טענת הנאשם שהאופנוע סטה אליו בעת שעמד בקו העצירה, "ישר".

בסעיף 9 לדוח צוינו הממצאים ומשמעותם (תרשים ת/4 וסקיצה ת/7):

שפוכת חלקי רכב מפוזרת בתחום הצומת על האספלט, מסומנת ג, מלמדת על קרוב למקום האימפקט ועל תנועת הרכבים אחרי ההתנגשות, אשר התרחשה בתחום הצומת ולא בקו העצירה של רכב הנאשם. מכאן עולה, נרשם, שרכב הנאשם היה בפניה שמאלה בעת ההתנגשות.

פגיעה באבן שפת מדרכה של האופנוע, מסומנת ד, מלמדת על תנועת האופנוע ממקום האימפקט ימינה למקום הפגיעה במעקה הבטיחות.

פגיעה במעקה הבטיחות, מסומנת ה, מלמדת על המשך תנועת האופנוע מהפגיעה באבן שפת המדרכה.

שריטות וחריצות טריות באספלט, מסומנות ו, שנוצרו בעת גרירת האופנוע על האספלט, אחרי הפגיעה במעקה הבטיחות, והמובילות למקומו הסופי בכביש, מהם ניתן ללמוד על מסלול תנועת האופנוע אחרי הפגיעה במעקה.

פיזור חלקי רכב על האספלט, סמוך לשריטות, מסומן ז, השייכים לאופנוע בעת ההתנגשות עם מעקה הבטיחות, מהם ניתן ללמוד על תנועת האופנוע אחרי הפגיעה במעקה.

השפרצת נוזל הידראולי על האספלט, סמוך לשריטות, מסומנת ח, מלמדת על תנועת האופנוע לפני עצירה סופית ממקום הפגיעה במעקה הבטיחות.

צוין שכתם הדם של רוכב האופנוע מלמד על כיוון מעוף הרוכב לאחר ההתנגשות, בזווית ימינה ממקום האימפקט, מה עמוד 4

שמלמד כי רכב הנאשם היה בפניה שמאלה לתוך הצומת ולא עמד בקו העצירה (ת/1 סעיף 14 - מסקנות).

אשר לנזקים בכלי הרכב, צוין שניתן ללמוד מהם על התנגשות חזית פינה שמאלית של רכב הנאשם בדופן שמאלית של האופנוע. צוין שהרכבים נמצאו תקינים מכנית בזירה (ת/1 סעיף 14 - מסקנות).

צוין שמדובר בקטע כביש בינעירוני, ישר ומישורי למרחק רב, בו מותרת מהירות של 80 קמ"ש. האספלט במקום התאונה יבש וסלול תקין.

אשר לשדה הראיה - בבדיקת הנראות שנערכה במקום, מקו העצירה המסומן בצומת, בכיוון רכב הנאשם, נמצא שניתן להבחין באופנוע הנוסע עם אור נמוך ממרחק של 290 מטר ויותר, ובאופנוע שנוסע ללא אורות, ממרחק של 180 מטר, שהנו קטע תחילת תאורת הכביש.

צוין שמצב הדרך, הרכב, ומזג האוויר, אינם הגורמים לתאונה, כי אם פעולת אנוש של הנאשם (ת/1 סעיף 14 - מסקנות).

בעדותו מסר הבוחן שביום האירוע היה כונן תאונות (עמ' 7 לפרו', ש' 29), קיבל דיווח על התאונה בשעה 18:45 (ת/2, עמ' 8 לפרו', ש' 4-6), והגיע לזירה בשעה 19:05 (ת/2, עמ' 8 לפרו', ש' 9-6, ש' 12).

הבוחן, בעדותו, שלל את טענת ההגנה שהנזק ברכב הנאשם, בחלקו השמאלי, מימין לאחור, מעיד שהנאשם עצר בקו העצירה, ורוכב האופנוע, שהגיע במהירות גבוהה, פגע בחלק השמאלי של רכבו. בלשונו: **"זה לא נכון שהאופנוע סטה אליו. יש ממצאים בצומת, הכל טרי והכל חדש. אם התאונה הייתה כפי שסבור הסנגור, הממצאים לא היו במקום הארוע כפי שהיו... אם נכון כמו שאומר, כיוון היזרקות האופנוע והרוכב הם לא כמו שהוא טוען בזמן התאונה. זאת אומרת אם אני סוטה לרוכב, האופנוע היה נזרק יותר שמאלה מאיפה שהוא נמצא ולא היה מגיע ימינה למעקה הבטיחות, אם כולל הפגיעה באבן השפה. וכן הרוכב היה נזרק מעל הכיוון שלו שמאלה. כן הייתי מוצא ממצאים המלמדים על כך שההתנגשות הייתה בקו העצירה. ברור שההתנגשות היא במסלול נסיעת הרוכב מזרחית לקו עצירת הרכב ולא במקום בו הוא טען. ברור שכיוון האופנוע סטייה ימינה ממקום ההתנגשות היא כתוצאה מכניסתו של רכב א' לצומת, ולא סטייה שלו שמאלה כפי שהוא טוען"** (עמ' 10 לפרו', ש' 11-23). על דברים דומים שב וחזר בהמשך החקירה: **"אם הרוכב היה פונה שמאלה התאונה הייתה אחרת, הממצאים אחרת, והתוצאה אחרת... אין לי כל היכרות עם מישהו מהמעורבים שם. אני עובד ישר כמובן. זה הממצאים, יש סרטים, וידאו, תמונות. אי מתן זכות של הרכב הפרטי זאת המסקנה"** (עמ' 14 לפרו', ש' 23-24).

כך, לשאלת הסנגור האם ההתנגשות הייתה חזיתית, השיב: **"ההתנגשות הייתה שהרכב הפרטי היה מופנה שמאלה והרוכב מגלח את הפניה שמאלית קדמית של הרכב"** (עמ' 12 לפרו', ש' 1-2). בהמשך, כשעומת עם טענת הסנגור שהנאשם לא פנה שמאלה, השיב: **"פנה שמאלה בהחלט. יש פיזור של החלקים. ההתנגשות היא בנתיב רוכב האופנוע. נקודתית להצביע אני לא יכול בדיוק. זה היה בנתיב האופנוע ולא בקו העצירה"** (עמ' 12 לפרו', ש' 4-5).

הבוחן ציין בעדותו שבעת הגעתו האופנוע נמצא מוטל על הכביש במיקומו הסופי, ולא הוזז, ואילו רכב הנאשם המשיך בנסיעה עד שנעצר. כך בעדותו: **"האופנוע היה מוטל על הכביש וזה מבחינתי המקום הסופי של האופנוע. אם בזמן שאני הגעתי מישהו סובב אותו או הזיז אותו, אני לא יכול לדעת. יש ממצאים באספלט עד המקום הסופי**

של האופנוע. האופנוע לא הוזז מרחקים. זה לא המקרה. מה שכן משנה את התמונה, זה מיקומו של הרכב הפרטי שלא נמצא במקום ההתנגשות. הוא המשיך לאחר ההתנגשות ואז הוא נעצר." (עמ' 9 לפרו', ש' 6-10). ובהמשך: "יש ממצאים שאספתי שמראים שהאופנוע היה בתנועה ונעצר... הסימנים מובילים עד למיקומו הסופי. אם האופנוע הוזז למדרכה, זה לא היה מתאים לי לסימנים" (עמ' 9 לפרו', ש' 11-14). לשאלת הסנגור כיצד לדבריו יודע שהאופנוע לא זז ממקומו, הבהיר: "כי הוא נמצא בסוף הסימנים שלו" (עמ' 11 לפרו', ש' 21).

אשר לרכב הפרטי מסר: "פה אתה רואה את זה שחור על גבי לבן. הרכב הפרטי הוזז ממקום ההתנגשות, הוא לא היה במקום ההתנגשות" (עמ' 9 לפרו', ש' 22-23).

הבוחן שלל את האפשרות שעד הגעתו לזירה, חלקי הרכב שמצא בצומת הוזזו ממקומם המקורי, וציין: "כ"כ הרבה שנים עם הותק שלי, שיש ת"ד כל הנהגים מתחילים לעצור. הנסיעה מאוד איטית של הרכבים, אנשים עוצרים, עוקפים בשוליים. אני שולל את זה שחלקים לא יזוזו למצב כמו שהם נמצאים שאני הגעתי. אף אחד לא בא עם מטאטא כביש וריכז את החלקים לצד של הכביש. לא יקום ולא יהיה" (עמ' 15 לפרו', ש' 6-10). ובמקום אחר: "...על אף זה שעברה שעה מרגע התאונה ועד שהגעתי. הרכבים עוברים שם, המשאיות עוברות שם. למרות זה החלקים כאן, יש פקק, הרכבים עוברים באטיות ולא מעיפים את החלקים על הקרקע, אלא רק דורסים אותו..." (עמ' 10 לפרו', ש' 12-15).

אשר לטענת ההגנה שמהירות האופנוע לא נבדקה הבהיר הבוחן שלא ניתן היה לבדוק נתון זה. בלשונו: "אין שם סימני בלימה. במקרה הזה לא ניתן לבדוק את המהירות מאחר ויש פגיעה של האופנוע בעצם קשיח אחרי התאונה... כשיש התנגשות ואחרי הפרדות וכלי הרכב לא נגעו בשום דבר, יש אפשרות לחשב את המהירות עובר לתאונה" (עמ' 9 לפרו', ש' 30-31).

הבוחן העיד שלא נמצאו סימני בלימה במקום והבהיר שהדבר אף עשוי לחזק את גרסת התביעה: "זה יכול להעיד שהרוכב אפילו לא הספיק לבלום. משמע, שהוא בתחום שדה הראיה של הנהג, הוא היה צריך להבחין בו. אם היו סימנים, המרחק של האופנוע היה רחוק יותר" (עמ' 14 לפרו', ש' 26-27). כשנשאל לגבי סימני בלימה של הרכב, השיב: "כמובן שאין. יש מערכת ABS" (עמ' 14 לפרו', ש' 29).

בעדותו שב וציין ששדה הראיה של הנהגים היה פתוח לפניו: "גם לרוכב האופנוע, גם לנהג הפרטי יש... בקו העצירה ניתן להבחין באופנוע שמגיע ללא אורות במרחק של 180 מ'. ניתן להבחין ברוכב אופנוע שצבעו כהה וחשוך ללא אורות. הוא כבר נגלה לעיני הנהג" (עמ' 12 לפרו', ש' 21-22).

כן ציין שמזג האוויר היה "מצוין" (עמ' 12 לפרו', ש' 24). לטענת הסנגור שמדובר בחודש חורפי, השיב: "שהגעתי הראות הייתה טובה. מהיכרותי במקום גם אם ניקח אמצע ינואר, גשם מבול, שדה הראיה פתוח. זה לא מקומות גבוהים עם הרים שלא ניתן לראות" (עמ' 12 לפרו', ש' 26-27).

לטענת ההגנה שלא נערך שחזור של התאונה עם הנאשם, ציין הבוחן שבנסיבות המקרה לא היה מקום לבצע שחזור של התאונה, אלא רק שחזור נראות. בלשונו: "השחזור שנערך פה זה שחזור נראות. זה השחזור שאני צריך על מנת להמחיש לבית המשפט שמקו העצירה הוא יכל לראות את האופנוע שהוא מגיע מנגד, שהוא נוסע בלי אורות ועם אורות... אין לי פה בעיה של בדיקת זמנים כמו שעושים שחזור במעבר חציה של הולך הרגל. השחזור היחיד שהייתי צריך זה שחזור נראות" (עמ' 13 לפרו', ש' 6-10).

הבוחן ציין שלא ניתן לקבוע, על פי הממצאים, במדויק, את מיקום ההתנגשות בנתיב עצמו. בלשון: **"איפה הייתה ההתנגשות בנתיב, אם זה באמצע, בסוף או בהתחלה, לא קבעתי"** (עמ' 13 לפרו', ש' 28-29). כשנשאל אם ההתנגשות הייתה באמצע הנתיב, במקום בו היה האופנוע, השיב: **"היה בנתיב. יכול להיות שחמק ימינה כדי למנוע התנגשות"** (עמ' 15 לפרו', ש' 4).

לשאלת הסנגור מדוע לא נבדק רוחב נתיב נסיעת האופנוע, ציין הבוחן: **"לא הייתי צריך לבדוק. יש שם נתיבים ברורים"** (עמ' 13 לפרו', ש' 31, עמ' 14 לפרו', ש' 1).

אשר לטענת ההגנה שהבוחן ערך את דוח הבוחן (ת/2) ביום 3.4.16, טרם גביית עדות רוכב האופנוע (ביום 14.4.16), ציין הבוחן שאת מסקנותיו החל לגבש כבר בעת הגעתו לזירה, מאחר שהממצאים בזירה הצביעו באופן ברור על האחראי לתאונה. בלשון: **"מהרגע שהגעתי לתאונה הבנתי את התאונה. הסיכום שלי בתור בוחן היה ב-3.4... בדיקות הראשונות ידעתי את מנגנון התאונה כפי שהתרחשה. לא הייתי זקוק לעד או לנהג שיגיד לי מה קרה פה. אני הבנתי ישר מה קרה שם"** (עמ' 14 לפרו', ש' 10-11).

מסקנותיו של הבוחן לאופן התרחשות התאונה מקובלות עלי. הבוחן הגיע לזירת התאונה כשעה לאחר התרחשות התאונה, ותמך את מסקנותיו בממצאים שנמצאו בה. כעולה מעדותו ומהדוח שערך, חלקי הרכב שנמצאו מפוזרים בתחום הצומת, מלמדים על כך שההתנגשות התרחשה בתחום הצומת, בנתיב רוכב האופנוע, ולא בקו העצירה של רכב הנאשם. כך גם הכיוון אליו הושלך האופנוע מיד לאחר ההתנגשות, כעולה מהממצאים - לעבר המדרכה, מימין לנתיב, ולאחר מכן לעבר מעקה הבטיחות, באותו צד, ומשם למיקומו הסופי בכביש - וכתם הדם של רוכב האופנוע שנמצא בזירה, מימין למקום האימפקט, משתלב עם מסקנתו שהנאשם פנה שמאלה בצומת. לדבריו, לו רוכב האופנוע היה זה שסטה לעבר רכב הנאשם, הרי שהאופנוע ורוכב האופנוע היו נזרקים שמאלה. הבוחן העיד שהסימנים בכביש מלמדים שהאופנוע היה מוטל במיקומו הסופי, לאחר ההתנגשות, ללא שהוזז. רכב הנאשם

לעומת זאת, המשיך בנסיעה, לאחר ההתנגשות, עד מיקומו הסופי. על פי שחזור נראות של האופנוע, שערך הבוחן בזירה, לנאשם היה שדה ראייה פתוח לעבר הנתיב ממנו הגיע רוכב האופנוע, כך שיכול היה להבחין מהצומת באופנוע, עם אורות נמוכים, למרחק של 290 מטר ויותר, וממרחק של 180 מטר, אף ללא אורות.

הבוחן הוסיף וציין בעדותו שהעובדה שבזירה לא נמצאו סימני בלימה של האופנוע, אף היא עשויה לתמוך במסקנותיו, שכן הדבר יכול להצביע שהאופנוע היה בתחום שדה הראייה של הנאשם, קרוב לצומת, כך שלא הספיק לבלום טרם התאונה.

9. השוטר ברקוביץ', חוקר תאונות דרכים, שגבה את עדות הנאשם (עמ' 6 לפרו', ש' 19), תמך אף הוא בגרסת הבוחן וציין שעדותו של הנאשם סותרת את הממצאים בתיק, מהם עולה שההתנגשות בין הרכבים ארעה בנתיב האופנוע, כך שהנאשם פנה שמאלה ולא עמד בקו העצירה (עמ' 6 לפרו', ש' 24, עמ' 7 לפרו', ש' 1-3). כן ציין שמעיון בסקיצה, לו היה נשלח כחוקר למקום התאונה, מסקנותיו בתיק היו זהות (עמ' 7 לפרו', ש' 6-7).

10. רוכב האופנוע מסר בהודעתו, מיום 14.4.16, שאינו זוכר דבר מיום התאונה (ת/11), ועל כן אין ביכולתו לשפוך אור על התרחשות התאונה.

גרסת הנאשם

11. ההגנה הציגה גרסה שלפיה רוכב האופנוע סטה לעבר רכב הנאשם, בעת שרכב הנאשם עמד לפני קו העצירה בצומת, כשבכוונתו לפנות שמאלה, וכתוצאה מכך ארעה ההתנגשות, שכתוצאה ממנה רגלו של הנאשם השתחררה מהבלם ורכב הנאשם המשיך בנסיעה בצומת עד למיקומו הסופי. גרסתה התבססה על הודעת הנאשם, עדותו, והודעותיהם של שני אחיו, שנסעו עמו.

בהודעתו, מיום 1.3.16 (ת/1), מסר הנאשם: **"הגעתי לצומת שעב, עצרתי ראשון והייתי על הקו עצירה בעמידה. חייתי שמכוניות שבאות מולי יעברו מאחורי המכוניות היה האופנוע שבא אלי לכיוון שלי ופגע בי בחזית מצד שמאל ובמראה. התנפחו לי כריות האויר בפנים ואז מההתנגשות השתחררה לי הרגל מהברקס ונסע הרכב שלי לאט, לאט, עד שהגיע לצומת ועצר"** (עמ' 2 להודעה, ש' 5-2).

כשעומת עם גרסת הבוחן, שעל פי הממצאים במקום, ההתנגשות ארעה בעת שכבר פנה שמאלה, השיב: **"לא פניתי שמאלה. עמדתי ישר והוא בא ממול וסטה אלי ופגע בי כשאני עומד ישר"** (עמ' 2 להודעה, ש' 23).

כשעומת עם הסקיצה של הבוחן שלפיה רכבו נמצא בסוף התאונה לכיוון שעב, והדבר אינו מסתדר עם טענתו שעמד ישר והאופנוע סטה אליו, תיקן ומסר: **"ההגה שלי קצת לוקח שמאלה כי אנחנו מכינים את עצמנו לקראת נסיעה"** (עמ' 2 להודעה, ש' 29).

הנאשם אישר את גרסת התביעה שהבחין באופנוע לפני התאונה, ומסר: **"כן ראיתי אותו. הוא בא ממולי"** (עמ' 3 להודעה, ש' 40).

בעדותו בבית המשפט מסר: **"הייתי בצומת שעב, בעצירה מוחלטת חייתי לפנות ימינה, שמאלה, היו מכוניות שהגיעו מצד שני, יש שדה ראיה אני רואה הכל, רואים את התנועה, אחרי שעברו המכוניות עבר אחריהם גם האופנוע, חייתי עד שיעבור בן אדם באופנוע הוא היה במסלול שלו ופגע אצלי ברכב בפנס הקדמי והגלגל של האופנוע פגע לי בצד בכנף עם המראה"** (עמ' 33 לפרו', ש' 16-13). כשנשאל היכן עמד בדיוק, מסר: **"לפני קו העצירה"** (עמ' 33 לפרו', ש' 22-21).

אשר לראות ולשדה הראיה מסר: **"היה אור יום, רואים שדה ראיה אני רואה הכל מולי. גם הכביש עצמו 300-400 מטר קדימה הכביש עליה למשגב מצומת עד 300 מטר שהולך ישר"** (עמ' 35 לפרו', ש' 4-3). כשהתבקש לאמוד את המרחק ממנו הבחין ברוכב האופנוע, ציין: **"ראיתי אותו מהסיבוב, אחרי האופנוע היו מכוניות שחייתי שיעברו, הוא בא מאחורי המכוניות"** (עמ' 35 לפרו', ש' 8-7). כשנשאל האם הבחין ברוכב האופנוע ממרחק של 300 מטר, השיב בחיוב (עמ' 35 לפרו', ש' 12-11).

אשר למיקום הרכבים לאחר ההתנגשות מסר: **"התנגש עמי האופנוע והתפוצצו הכריות, השתחררה הרגל מהבלימה, הרכב שלי נסע לאט לאט והאופנוע נסע במסלול שלו קדימה ליד מול תחנת האוטובוס"** (עמ' 35 לפרו', ש' 28-27).

כשעומת עם ממצאי הבוחן, שאינם מתיישבים עם טענתו שהאופנוע סטה לעברו, התחמק מתשובה עניינית וציין: **"מה אני בוחן?"** (עמ' 35 לפרו', ש' 31).

כשהתבקש לתאר את מקום ההתנגשות ציין: **"לפני קו העצירה, הוא התנגש בי... שהייתי ממש עוצר"** (עמ' 37 לפרו', ש' 1).

בעדותו מסר לראשונה, שרוכב האופנוע נסע במהירות גבוהה, לאחר עיקול בכביש. בלשונו: **"כשאני ממש בסוף הכביש, יש שם סיבוב חזק, כשאני רואה אותו גונב את זה אני מחכה, ממש בהתחלת הכביש, אחרי הצומת בערך 300,400 מטרים יש סיבוב חזק רואים את המכוניות עם הסיבוב שלהם, מההשתוללות של הנהיגה שלי (שלו - א.ט.ג.) הבנתי שהוא לא נורמלי, כי כל הכביש הזה עד סחנין הכל עם סיבובים"** (עמ' 37 לפרו', ש' 25-16). כשעומת עם העדות שמסר שלפיה מדובר בכביש ישר (עמ' 34, ש' 16), אישר שאכן מדובר בכביש **"ישר"** (עמ' 37 לפרו', ש' 28), וכשנשאל, אם כך, כיצד קשורים העיקולים לתאונה, השיב: **"כמעט 300, 400 מטר ישר, אחרי זה יש סיבוב חזק"** (עמ' 37 לפרו', ש' 27-30).

בעדותו, ציין, לראשונה שהבחין ברוכב האופנוע, בעקומה, **"שופך גלגל"**, קרי, מטה את הגלגל הצידה, לדבריו (עמ' 39 לפרו', ש' 13), וסימן זאת ב-X בסקיצה נ/1 (עמ' 39 לפרו', ש' 14).

הנאשם ציין בעדותו שבעת האירוע היה **"אור יום"** (עמ' 35 לפרו', ש' 3), והאופנוע נסע עם אורות דולקים (עמ' 37, ש' 12), ושלל קיומם של "עצים" או "צמחים" שהפריעו לשדה הראיה לעבר הנתב ממנו הגיע הרוכב (עמ' 36 לפרו', ש' 31-32).

עדותו של הנאשם לא נתמכה בכל ראיה שהיא מלבד הודעות שני אחיו שנסעו עמו, חסן סרחאן (נ/2) ואחמד סרחאן (נ/3). הודעתם של אלה תמכה, באופן מעורר פליאה, בגרסתו של הנאשם, שלפיה רוכב האופנוע התנגש ברכב הנאשם בעת שעמד בצומת, וניכר בה שכל רצונם היה לגונן על אחיהם, ומכאן שהמשקל שיש לתת להודעותיהם נמוך.

האח חסן, שישב ברכב, מאחורי הנאשם, ציין, בעת שנשאל האם רכבם פנה שמאלה בצומת: **"עדיין לא. חיכינו בצומת ושיחקתי בטלפון ופתאום משהו התנגש בנו וזה הכל"** (עמ' 1 להודעה, ש' 5-3). לדבריו לא ראה את התרחשות התאונה, מאחר שהיה שקוע בפלאפון, אולם חש בחבטה ברכב (עמ' 1 להודעה, ש' 9-3).

האח אחמד מסר שבעת שהרכב עמד בצומת, התנגש בהם האופנוע. בלשונו: **"עצרנו בצומת שעב, חיכינו עד שהכביש מתפנה היו רכבים שעברו, ואז האופנוע נכנס בנו"** (עמ' 1 להודעה, ש' 4-3). כשנשאל האם ההתנגשות ארעה בעת שרכבם היה בנסיעה או בעצירה השיב **"עצירה"** (עמ' 1 להודעה, ש' 16). כן ציין שלאחר ההתנגשות רכבם **"התקדם טיפה"** על מנת לא לחסום את הכביש (עמ' 2 להודעה, ש' 22-26).

גרסת הנאשם שלפיה רוכב האופנוע סטה לעבר רכבו, שעמד בקו הצומת, אינה מתיישבת עם הממצאים שנמצאו בזירה, ולא נתמכה בכל ראיה שהיא, מלבד בהודעות שני אחיו, שכאמור אינם עדי ראיה אובייקטיביים, והמשקל שיש לתת להן נמוך. כשעומת הנאשם עם ממצאי הבוחן, שאינם מתיישבים עם עדותו, התחמק מתשובה עניינית, וכשעומת עם גרסת הבוחן שמיקומו הסופי של רכבו היה בצומת, לכיוון שעב, והדבר אינו מתיישב עם טענתו שעמד בצומת, **"ישר"**, והאופנוע סטה לעברו, תיקן ומסר שההגה של רכבו היה מוטה שמאלה לקראת הפניה. חלקים מעדות הנאשם היו בגדר עדות כבושה, שהמשקל שיש לתת לה הוא דל, אם בכלל. כך, בעדותו מסר, לראשונה, שרוכב האופנוע השתולל בכביש והטה גלגל הצידה בעקומה.

לצד אלה, בחלקים מסוימים בעדותו תמך בגרסת התביעה. כך, אישר הנאשם שבעת האירוע היה אור יום, ושדה הראיה לעבר הנתביב ממנו הגיע רוכב האופנוע היה פתוח לפניו, ובעת שעמד בצומת הבחין ברוכב האופנוע מגיע מולו, כבר ממרחק של 300 מטר. עוד ציין שלאחר ההתנגשות רכבו המשיך בנסיעה איטית, עובדה שתואמת את גרסת הבוחן שרכב הנאשם המשיך בנסיעה לאחר ההתנגשות עד למיקומו הסופי בזירה.

12. ממכלול הראיות שהונח לפני, ובהתבסס על ממצאי דוח הבוחן, ועדותו, השתכנעתי שבמקרה שלפני הנאשם פנה שמאלה בצומת, מבלי שהבחין ברוכב האופנוע שמתקרב לצומת, בנתיב הנגדי מולו, וללא שנתן זכות קדימה לרוכב האופנוע, על אף שהיה עליו לעשות כן. שדה הראיה של הנאשם, מקו העצירה בצומת, לעבר הנתביב ממנו הגיע רוכב האופנוע, היה פתוח לפניו, ועל הנאשם, שהבחין באופנוע, לפחות ממרחק של 290 מטר, היה לעמוד בקו העצירה בצומת עד שרוכב האופנוע יחלוף. חלף זאת הנאשם נהג ברשלנות, לא נתן זכות קדימה לרוכב האופנוע, נכנס לצומת, חסם את נתיב נסיעתו של הרוכב וכתוצאה מכך ארעה ההתנגשות בין שני כלי הרכב, בנתיב נסיעתו של האופנוע. בעקבות ההתנגשות האופנוע והרוכב נזרקו ימינה ממקום ההתנגשות, כשרוכב האופנוע נחבל חבלות של ממש. שפוכת חלקי הרכב שנמצאה בתחום הצומת, כשעה לאחר התאונה, ומסלול הזרקות האופנוע לאחר ההתנגשות, מאששים את גרסת התביעה ושוללים את גרסת ההגנה שרוכב האופנוע סטה לעבר רכב הנאשם, שעמד בקו העצירה. מעדותו של הבוחן השתכנעתי שבעת הגעתו למקום חלקי הרכב שנמצאו בצומת לא הוזזו ממקומם, וכך גם האופנוע, ויש באלה כדי להצביע על מקום ההתנגשות המקורב בין כלי הרכב.

מנגד, גרסתו של הנאשם לא נתמכה בכל ראיה שהיא, מלבד בהודעות שני אחיו שנסעו עמו ברכב, שאינם בגדר עדים ניטראליים, ומכאן שהמשקל שיש לתת להם נמוך. גרסתו של הנאשם לא תאמה את הממצאים בזירה, חלקים מעדותו לפני היו בגדר עדות כבושה, וחלקים אחרים תמכו בגרסה שהציגה התביעה. גם בהנחה והייתה רשלנות תורמת מצד רוכב האופנוע הרי שמהממצאים ומהעדויות שלפני עולה, מעבר לכל ספק סביר, שהנאשם אחראי בנהיגתו הרשלנית לקרות התאונה.

אשר לטענת ההגנה שהבוחן לא חיפש עדי ראיה נוספים, הרי שזו דינה להידחות. לתביעה שיקול דעת בנוגע להיקף החקירה. ברעפ 4389/12 **אנטולי סצקו נ' מדינת ישראל**, צוין שיש להבחין בין 'מחדל' לבין 'אי מיצוי הליכי חקירה', והשאלה הרלוונטית היא לא האם אפשר וראוי לנקוט בצעדי חקירה נוספים, אלא אם יש די ראיות המוכיחות את האישום מעבר לספק סביר. במקרה שלפני השתכנעתי שדי בראיות שהונחו לפני כדי להוכיח את אשמתו של הנאשם בתאונה, מעבר לכל ספק סביר.

13. לסיכום, השתכנעתי מעבר לכל ספק סביר, על בסיס הראיות שהונחו לפני, שבמקרה שלפני, יש להרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, **התנהגות הגורמת נזק, אי מתן זכות קדימה לרכב ממול, כשהנתביב חסום, נהיגה רשלנית, וחבלה של ממש.**

סוף דבר

14. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, התנהגות הגורמת נזק, אי מתן זכות קדימה לרכב ממול, כשהנתביב חסום, נהיגה רשלנית וחבלה של ממש.

ניתנה היום, ט' סיוון תשפ"א, 20 מאי 2021, במעמד הצדדים.